

Даниял кітабы — Сексен сегізінші бөлім

Жалған Соңғы Жаңбырдың Бетін Ашу: 2001 жылғы 11 қыркүйектен басталған пайғамбарлық сапар

Jeff Pippenger

2024-02-21

Періште төмен түскен кезде басталатын сынақ үдерісі періштенің қолынан кітапты алып, оны жеу не жемей қою сынағымен бейнеленген. Хабарды жеуді таңдағандар кейіннен, жеуден бас тартқан топ артта қалған кезде, күйінішке ұшырауға тағайындалды. Желінуге тиіс болған кішкене кітап не 1798 жылы, не 1989 жылы «соңғы уақытта» алғаш рет мөрі ашылған хабар туралы «білімнің артуын» білдірді; кейін ол сол кезде тірі болған ұрпақты артқан білімнің нұры алдында жауапты ететін хабарға ресімделді. Қай тарихта да, Ислам туралы пайғамбарлық орындалғаннан кейін, періштенің қолындағы желінуге тиіс хабар не қабылданды, не қабылданбай тасталды. Егер кітаппен бейнеленген хабар қабылданбаса, онда оны қабылдамай қойғандар, сонымен бірге әлі де Құдайдың таңдаулылары екендіктері туралы өздерінің сенім-кәсібін сақтап қалуға ұмтылып, жалған кейінгі жаңбыр хабарын шығаруға мәжбүр болады.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Адвентизм ұрпақтарының өткен бүліктері қайтадан сынақ мәселелеріне айналды. Хабакук кітабының екінші тарауы онда бейнеленген пайғамбарлық тарихта орын алатын бір тартысты айқындайды, әрі ол — он қыз туралы астарлы әңгіменің пайғамбарлық желісіне параллель желі. Күзетші он қыз туралы астарлы әңгіменің тарихында не деп жауап беруі керектігін сұрағанда, оған: «аянды жаз да, оны тақталарға анық етіп түсір», — деп бұйырылды. Миллериттер тарихының күзетшілері 1842 жылы 1843 жылғы кестені жасады, және оның жасалуы бір межелік белгіге айналды. Соңында сөйлеуі тиіс болған нәрсе — Хабакуктың екінші тарауындағы «аян», яғни тақталарға анық етіп түсірілген аян еді.

2001 жылғы 11 қыркүйектен көп ұзамай үшінші қасіреттің Исламының әрекетін танығандар Еремиядағы «ежелгі соқпақтарға» қайта оралуға және солармен жүруге жетектелді. Сол «ежелгі соқпақтар» Аян кітабының сегізінші тарауы, он үшінші аятының үш қасіреті Исламның пайғамбарлық рөлін бейнелейтінін айқындады. Осыдан кейін бірден Future for America Хабакук кітабының екінші тарауындағы екі сызбаны қайтадан шығара бастады; Миллериттердің параллель тарихындағы дәл сол тұста бұл екі сызба 1842 жылы 1843 жылғы сызбаның жасалуымен бейнеленген межелік белгі ретінде ұсынылған болатын.

1842 жылдың мамыр айында Бостонда [Массачусетс] Жалпы конференция шақырылды. Осы жиналыстың ашылуында Хейверхиллден келген бауырластар Чарльз Фитч пен Аполлос Хейл матаға салып бейнелеген, орындалуын көрсететін пайғамбарлық сандарымен бірге Даниел мен Жоханның бейнелі пайғамбарлықтарын ұсынды. Фитч бауырлас Конференция алдында өз кестесі бойынша түсіндіре отырып, осы пайғамбарлықтарды зерттеп жүрген кезінде, егер осында көрсетілгендей бір нәрсені

жасай алса, бұл тақырыпты неғұрлым айқындап, оны тыңдаушыларға ұсынуды өзіне жеңілдетер еді деп ойлағанын айтты. Біздің жолымызға бұдан да молырақ нұр түсті. Бұл бауырластар Жаратқан Иенің 2,468 жыл бұрын Хабақұққа аянда көрсеткенін орындап жүрген еді: «Аянды жаз да, оны тақталарға анық етіп түсір, оқыған адам жүгіріп өте алатындай болсын. Өйткені аян әлі де белгіленген уақытқа арналған». Хабақұқ 2:2.

«Осы мәселе жөнінде біраз талқылаудан кейін, соған ұқсас үш жүз дананы литография әдісімен басып шығару бірауыздан дауысқа салынып, қабылданды; бұл іс көп ұзамай жүзеге асырылды. Олар “43 жылғы кестелер” деп аталды. Бұл өте маңызды Конференция болды». *The Autobiography of Joseph Bates*, 263.

«“Түпнұсқа сенімнің” үстінде тұрған Екінші Келу жөніндегі уағызшылар мен басылымдардың біріккен куәлігі мынадай болды: кестенің жариялануы Хабақұқ 2:2, 3-тің орындалуы еді. Егер кесте пайғамбарлықтың нысаны болса (ал мұны теріске шығаратындар түпнұсқа сенімнен ауытқиды), онда бұдан 2300 күннің есебін бастайтын жыл б.з.д. 457 болғаны келіп шығады. “Аянның” “кідіруі”, яғни кідіру уақыты болуы үшін, 1843 жылдың алғаш жарияланған уақыт болуы қажет еді; сол уақытта пәк қыздар тобы Түн ортасындағы айқай арқылы оятылардың дәл алдында, уақыттың ұлы тақырыбына қатысты қалғып, ұйықтауға тиіс болатын». *James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.*

«Енді біздің тарихымыз көрсететіндей, Уильям Миллер пайдаланған сол бір хронологиялық кестелерден тәлім берген жүздеген адамдар болды, бәрі де бір сипаттағы еді. Сол кезде хабардың бірлігі түгелдей бір ғана тақырыпқа — Иеміз Иса Мәсіхтің белгілі бір уақытта, 1844 жылы, келуіне — тоғысты». *Joseph Bates, Early SDA Pamphlets*, 17.

1843 және 1850 жылдардағы кестелердің 2001 жылғы 11 қыркүйектен кейінгі тікелей тарихи кезеңде қайта басылып шығуы, 1842 жылы 1843 жылғы кестенің жариялануы қандай дәрежеде Хабақұқтың екінші тарауының орындалуы болса, дәл сондай дәрежеде оның да орындалуы болды. Кестелердің жасалуы Хабақұқ кітабының екінші тарауындағы баяндаудың бір бөлігі болып табылады, әрі оның жүзеге асуы қажет еді. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Еремияның “ежелгі соқпақтарына” қайта оралудан бас тартқан Лаодикиялық адвентистер арқылы 1863 жылғы бүлік тағы да қайталанды.

«Жау халықты осы соңғы күндерде берік тұруға дайындау ісінен бауырластарымыз бен әпке-қарындастарымыздың ой-санасын бұрып әкетуге тырысуда. Оның қитұрқы дәлелдері сана-сезімді осы уақыттың қауіптері мен міндеттерінен алыстатуға бағытталған. Олар Мәсіхтің Өз халқына беру үшін көктен Жоханға әкелген нұрын болмашы құндылық деп бағалайды. Олар дәл алдымызда тұрған көріністер айрықша назар аударуға жеткілікті маңызды емес деп үйретеді. Олар көктен шыққан ақиқатты күшінен айырады да, Құдай халқын өткен тәжірибесінен айырып, соның орнына жалған ғылым береді. “Жаратқан Ие былай дейді: Жолдардың бойында тұрып, қараңдар, ежелгі соқпақтарды сұраңдар, жақсы жол қайсы екенін біліп, сол жолмен жүріңдер”. [Jeremiah 6:16.]»

«Ешкім де біздің сеніміміздің іргетастарын—жұмысымыздың басында Сөзді дұға ете зерттеу және аян арқылы қаланған іргетастарды—жұлып тастауға ұмтылмасын. Осы іргетастардың үстіне біз елу жылдан астам уақыт бойы құрылыс жүргізіп келеміз. Адамдар өздерінің жаңа бір жол тапқанына, қаланған іргетастан да берігірек іргетас қоя алатынына жорамал етуі мүмкін; бірақ бұл — ұлы алдау. “Өйткені салынған іргетастан басқа ешкім де өзге іргетас қоя алмайды.” [1 Corinthians 3:11.] Өткенде көпшілігі жаңа сенім құруға, жаңа қағидаларды орнықтыруға талпынды; бірақ олардың құрылысы қанша уақыт тұрды? Ол көп ұзамай құлады; өйткені ол Жартастың үстіне негізделмеген еді». Testimonies, volume 8, 296, 297.

Еремия «ежелгі жолдармен» жүру — «тынығуды» табу екенін айқындайды, ал бұл тынығу — «кеш жауын»; ол 2001 жылғы 11 қыркүйекте, Нью-Йорк қаласының алып ғимараттары құлаған кезде, халықтар ашуланған сәтте басталды. Сонан соң осы хабарды қабылдағандар Хабақұқтың «аянды жазып, оны анық етіп көрсетуге» тиіс сақшыларына айналды. Еремия «тынығу» уақытындағы, яғни «кеш жауын» кезіндегі, дәл сол сақшыларды көрсетеді.

Жаратқан Ие былай дейді: «Жолдардың бойында тұрып, қараңдар, ежелгі соқпақтарды сұрандар: игі жол қайсы, сонымен жүріңдер, сонда жандарыңа тыныштық табасыңдар». Бірақ олар: «Онымен жүрмейміз»,— деді. «Сондай-ақ сендердің үсттеріңе күзетшілер қойдым да: “Кернейдің үніне құлақ салыңдар”,— дедім». Бірақ олар: «Құлақ салмаймыз»,— деді. Еремия 6:16, 17.

Олар соғуға тиісті керней — Миллерит тарихындағы екінші қасіреттің алтыншы кернейі, ал соңғы күндері ол үшінші қасіреттің жетінші кернейі болып табылады. Еремияның сақшылары болып табылатын Хабаққуктың сақшылары 1888 жылғы бүлікте қабылданбай қалған ескерту хабарын жариялайды. 1888 жылы қабылданбай қалған алтыншы керней — Лаодикияға арналған хабар еді.

«А. Т. Джонс пен Е. Дж. Ваггонер арқылы бізге берілген хабар — Лаодикия қауымына арналған Құдайдың хабары, ал ақиқатқа сенемін деп мойындай тұра, өзге адамдарға Құдай берген сәулелерді көрсетпейтін әркімге қасірет болсын». The 1888 Materials, 1053.

1888 жылғы жетінші керней хабары алғаш рет Лаодикеяға 1856 жылы жария етілді, содан кейін Лаодикеяға арналған хабар «жеті уақыттың» артып келе жатқан нұрының аясында орналастырылды. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Еремияның ежелгі соқпақтарына қайтып оралуға және кейінгі жаңбырдың хабарын алу мақсатымен сол жолдармен жүруге шақыру Лаодикеяға арналған хабар ретінде көрсетілетін жетінші Кернейдің ескерту хабарын, сондай-ақ негіздердің нышаны болып табылатын «жеті уақытты» да қамтыды.

Пауылдың жазбаларында айтылған күшті алдануды туындататын пайғамбарлықта көрсетілген «өтірік» Лаодикеялық Адвентизмнің үшінші ұрпағына 1931 жылы, пайғамбар әйелдің өлімінен он алты жыл өткен соң енгізілді. Үшінші ұрпаққа енген бұл «өтірік» пайғамбарлық тұрғыдан «Таммуз үшін жылап отырған әйелдер» ретінде бейнеленген кезеңде орналасқан, сондықтан ол кейінгі жаңбыр туралы жалған хабармен байланысты.

«Өтіріктің» қалай таратылғанының егжей-тегжейі, сондай-ақ ақыр заман туралы пайғамбарлықтағы «өтіріктің» пайғамбарлық рөлі түсінілуге тиіс. Соңғы жаңбыр уақытында, яғни жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңінде, Иерусалимді билейтін мысқылшыл адамдар Езекиелдің сегізінші тарауында «Таммузды жоқтап жылаған әйелдер» арқылы бейнеленгендей, адвентизмнің үшінші ұрпағында соңғы жаңбыр туралы жалған хабарды қалыптастырды. Олардың соңғы жаңбыр туралы жалған хабары Езекиел арқылы сондай-ақ жалған іргетас, жалған қорғаныс қабырғасы және жалған тыныштық пен қауіпсіздік хабары ретінде де бейнеленген.

Сендер бос аян көріп, жалған бал ашуды айтып жүрген жоқсындар ма? Сонда да: “Мұны Жаратқан Ие айтты”, — дейсіндер; ал Мен сөйлеген жоқпын ғой. Сондықтан Жаратушы Ие былай дейді: Сендер бос сөз айтып, өтірік аян көргендіктен, міне, Мен сендерге қарсымын, — дейді Жаратушы Ие. Менің қолым бос аян көріп, өтірік бал ашатын пайғамбарларға қарсы болады: олар Менің халқымның кеңесіне кірмейді, Израил үйінің жазбасына жазылмайды, Израил жеріне де кірмейді; сонда сендер Менің Жаратушы Ие екенімді білесіндер. Өйткені, иә, дәл сол себептен олар Менің халқымды: “Тыныштық”, — деп адастырды, ал тыныштық жоқ еді; біреу қабырға тұрғызды, ал басқалары оны сапасыз сылақпен сылап шықты. Сапасыз сылақпен сылап жүргендерге айт: ол құлайды; нөсерлете жауған жаңбыр болады; әрі сендер, о, ірі бұршақтар, жауып түсесіндер; дауылды жел оны қиратады. Міне, қабырға құлаған кезде, сендерге: “Оны сылаған сылақтарың қайда?” — деп айтылмай ма? Сондықтан Жаратушы Ие былай дейді: Мен оны қаһарыммен дауылды жел арқылы қиратып жіберемін; ашуымда нөсерлете жауған жаңбыр болады, әрі қаһарымда оны жою үшін ірі бұршақтар түседі. Осылайша сендер сапасыз сылақпен сылаған қабырғаны Мен қиратып, жермен-жексен етемін, сонда оның іргетасы ашылады; ол құлайды, ал сендер оның ортасында жойыласындар; сонда сендер Менің Жаратқан Ие екенімді білесіндер. Осылайша Мен қаһарымды қабырғаға да, оны сапасыз сылақпен сылағандарға да толық төгемін де, сендерге: “Қабырға да жоқ, оны сылағандар да жоқ”, — деймін. Яғни Иерусалим туралы пайғамбарлық айтатын және ол үшін тыныштық аяндарын көретін Израил пайғамбарлары туралы; бірақ тыныштық жоқ, — дейді Жаратушы Ие. Езекиел 13:7–16.

Ишаяның жиырма сегізінші және жиырма тоғызыншы тарауларында Иерусалимдегі келемеждеуші адамдар өздерін тасалаған өтірік пен жалғандық ақырында «тасқын болып келетін дүре соққымен» сотталып, жойылады.

Үкімді де өлшеуіш жіпке, ал әділдікті тік өлшеуішке саламын; бұршақ жалғанның панасын сыпырып әкетеді, ал сулар жасырынған орынды басып қалады. Сонда сендердің өліммен жасаған келісімдерің күшін жояды, әрі тозақпен жасаған уағдаластықтарың тұрмайды; тасқын тәрізді пәле өтіп кеткенде, сендер соның табанына тапталасындар. Ишая 28:17, 18.

Ишаяның «тасқын болып келетін қамшысы» — Езекиелдің «нөсерлі жауыны»; ол «жалған көрініс» ұсынып, «Жаратқан Ие былай дейді» деп мәлімдеген, «алайда» Жаратқан Ие «сөйлемеген» болса да, «өтірік бал ашқандардың» үстіне жіберіледі. Ежелгі адамдар бой тасалайтын «өтірік» Жаратқан Ие айтқан деп өздері мәлімдейтін нәрсе ретінде бейнеленеді,

сондықтан ол Құдай Сөзі туралы «өтірік» болып табылады. Не олар Құдай Сөзінен алынған бір ілімді қате деп таныған, не Киелі кітаптағы қандай да бір ілімге қатысты өз түсініктерін Құдайдың бағыттағанын (Құдай сөйлегенін) қате түрде мәлімдеген.

1931 жылы пайда болған «өтірік» — бұл Даниял кітабындағы «күнделікті» туралы жалған көзқарасты Уайт қарындас құптаған деген тұжырым еді. «Күнделікті» Мәсіхтің киелі үйдегі қызметін білдіреді деген жалған көзқарас 1910 жылы Эллен Уайт А. Г. Даниэллске оның және Прескоттың «күнделікті» Мәсіхтің киелі үйдегі қызметін білдіреді деген көзқарасы, оның бұған тікелей қайшы жазбаша сөздеріне қарамастан, шын мәнінде дұрыс екенін айтқан деген «өтірікке» негізделген еді.

Сол кезде (1931 жылы) Лаодикиялық адвентизм ішінде орнықтырылған «күнделіктіге» қатысты жалған көзқарас Езекиел «тыныштық пен қауіпсіздік» деп сипаттайтын хабарды құру үшін қолданылған теологиялық іргетасқа айналды. Жалған іргетасты қолдап тұру үшін пайдаланылатын әртүрлі дәлелдер — Миллер өз түсінде көрген алуан түрлі жалған теңгелер мен асыл тастар. Түсінің соңына қарай оның бастапқы асыл тастары түгелдей жалғандармен және қоқыспен жабылып қалады, ал қоқыс пен жалған асыл тастар мен теңгелер өздерінің «күнделікті» Мәсіхтің киелі үйдегі қызметін білдіреді деген іргелі қателігіне негізделген хабарды бейнелейді.

Езекиелдің осы үзіндісінде қоқыс пен жалған асыл тастар «қабырға» ретінде бейнеленген; ол сондай әлсіз ерітіндімен қаланғандықтан, «дауылды желдің» де, «тасқынды нөсердің» де қысымына төтеп бере алмайды.

Еробоғамды әшкерелеген Яһудадан шыққан тілалмайтын пайғамбар, ақырында «есек» пен «арыстанның» арасында қаза тапты. Арыстан Бабылдың нышаны, ал есек Исламның нышаны болып табылады. Лаодикиялық Адвентизм көре алмайтын, тілалмайтын пайғамбардың өлімі арқылы бейнеленген осы екі ілім — папалық туралы хабар (арыстан) және үшінші Қасіреттің Исламы туралы хабар (есек).

Езекиелдің «дауылды желі» — жиырма жетінші тараудағы «шығыс желі күнінде» тоқтатылатын Ишаяның «қатты желінің» нышаны. Езекиелдің «дауылды желі» — сондай-ақ Аян кітабының жетінші тарауындағы Құдайдың қызметшілері мөрленгенге дейін ұсталып тұратын «төрт жел». Езекиелдің «дауылды желі» — оның отыз жетінші тараудағы «төрт желден» келетін хабары, ол өлі, қураған сүйектерді ұлы әскер ретінде тірілтеді. «Шынықпаған лаймен тұрғызылған қабырғаны» құлататын Езекиелдің «дауылды желі» — үшінші Қасіреттің кейінгі жаңбыр хабары.

Езекиелдегі «тасқынды нөсер» — папалықтың нышаны, ал анығырақ айтқанда, ол Америка Құрама Штаттарында жуық арада қабылданатын жексенбілік заңнан басталатын жексенбілік заң дағдарысы кезеңінің нышаны болып табылады. Есек пен арыстанның арасында қаза тапқан Яһудадан шыққан тілалмайтын пайғамбар Лаодикиялық Адвентизмнің өлімін бейнелейді; бұл өлім 2001 жылғы 11 қыркүйекте, есектің (үшінші қасіреттің) келуі кезінде, және жуық арада келетін жексенбілік заңның (арыстанның) арасында орын алады. Лаодикиялық Адвентизмнің өлімі 2001 жылғы 11 қыркүйекте халықтар қаһарланғанымен,

тежеліп тұрған кезде басталған жүз қырық төрт мыңның мөрленуі барысында болып, жуық арада келетін жексенбілік заңда аяқталады. Тілалмайтын пайғамбар арқылы бейнеленгендей, олардың өлімі өздеріне ешқашан «мысқылдаушылар жиналысына» қайтып оралмау тікелей ескертілгеніне қарамастан, олар жолдан тайған протестантизмнің әдіснамасына қайта оралғандықтан келіп шығады.

Олардың өлімі жүз қырық төрт мыңды мөрлеу тарихында орын алады. Құдай халқы мөрлене салысымен, жоюшы періштелер өз істерін бастайды. 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап жуық арада келетін жексенбілік заңға дейін тірілердің соты Құдайдың қауымында жүзеге асырылады, өйткені сот Иерусалимде басталады, әрі ол халықтың сақшылары болуға тиіс болған, бірақ төрт ұрпақ бойы өз жауапкершіліктерін тастап кеткен ақсақалдардан басталады. Сол кезеңде мөрдi қабылдайтындар — халықтарға көтерілген жалау. Олар жуық арада келетін жексенбілік заңнан бұрын мөрленеді, өйткені Құдайдың өзге отары ескертіле алатын жалғыз жол — жексенбілік заң дағдарысында Құдайдың мөріне ие ерлер мен әйелдерді көру.

«Киелі Рухтың ісі — дүниені күнә, әділдік және сот туралы әшкерелеп, иландыру. Дүние тек шындыққа сенетіндердің шындық арқылы қасиеттелгенін, асқақ әрі қасиетті қағидаттар бойынша әрекет ететінін, Құдайдың өсиеттерін сақтайтындар мен оларды аяқасты ететіндердің арасындағы айырмашылық шебін жоғары, биік мағынада айқын көрсететінін көру арқылы ғана ескертіле алады. Рухтың қасиеттеуі Құдайдың мөріне ие болғандар мен жалған тынығу күнін ұстанатындардың арасындағы айырмашылықты айқын көрсетеді. Сынақ келгенде, аңның таңбасының не екені анық көрсетіледі. Ол — жексенбіні ұстану. Шындықты естігеннен кейін де осы күнді қасиетті деп санауды жалғастыратындар уақыттар мен заңдарды өзгертуге ниеттенген күнә адамының таңбасын алып жүреді». Bible Training School, December 1, 1903.

Лаоикиялық адвентизмнің өлімі 2001 жылғы 11 қыркүйекте себелей бастаған соңғы жауынның тарихы барысында жүзеге асады; ал ол жуықта келетін жексенбілік заң кезінде өлшеусіз төгіледі, сол кезде Құдай мәңгілікке мөрленген бір халықты орнатып, содан кейін оларды ту ретінде көтереді.

Сол уақыт кезеңінде аңға табынудың таңбасын алуға дайындалып жатқан әрі оны қабылдайтын Лаоикиялық Адвентизмдегілер Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы күнге иіліп тағзым етіп тұрған жиырма бес адам арқылы бейнеленген. Олар — сол тарихта шынайы күзетшілер жариялап жатқан ақиқи кейінгі жаңбыр хабарламасының қолдан жасалған жалған нұсқасын білдіретін, Езекиелдің жалған «тыныштық және қауіпсіздік» хабарын қабылдағандар. Сол жалған кейінгі жаңбыр хабарламасының іргетасы — Даниял кітабындағы «күнделікті» Мәсіхтің нышаны деген анықтама, ал шын мәнінде ол Шайтанның нышаны. Сол жалған іргелі сенім — «Иерусалим халқын билейтін келемеждеуші адамдар» өздерінің сыланбай қаланған қабырғасын тұрғызу үшін қолданатын ілім.

1931 жылы Мәсіхтің рәмізі ретіндегі «күнделікті» ұғымын айқындау тарихи түрде бір «өтірік» арқылы орнықтырылған еді. Сол кезден бастап жалған теңгелер мен асыл тастардан

қаланған сыланбаған қабырға тұрғызылды. Ол «қабырға» Өз қырманын толықтай тазартып шығу үшін кір сыпырғыш адам келгенде құлауға жазулы. Сол тазарту тарихтың пайғамбарлық кезеңінде, «дауылды жел» (2001 жылғы 11 қыркүйектің есегі) мен «нөсерлі жауындар» (жақында келетін жексенбілік заңның арыстаны) арасындағы аралықта жүзеге асады. Сол тарихта тілалмайтын пайғамбар өлтіріліп, Бетелдің жалған пайғамбарының қабіріне жерленеді. Уайт ханым пайғамбарлықтағы «қабырғаны» Құдайдың заңы ретінде айқындайды.

«Пайғамбар мұнда шындық пен әділдіктен жаппай ауытқу заманында Құдай Патшалығының іргетасы болып табылатын қағидаларды қайта қалпына келтіруге ұмтылатын халықты сипаттайды. Олар — Құдай заңының ішінде пайда болған жыртықты жөндеушілер; бұл — Оның таңдаулыларын қорғау үшін айналасына орнатқан қабырғасы, ал оның әділдік, шындық және пәктік өсиеттеріне мойынсұну олардың мәңгілік қорғаны болуы тиіс.»

«Пайғамбар айқын әрі еш күмәнсіз мағынадағы сөздермен қабырғаны тұрғызатын осы қалдық халықтың нақтылы қызметін көрсетеді. “Егер сен аяғыңды сенбіден тежесең, Менің қасиетті күнімде өз рақатыңды іздеуден тыйылсаң; егер сенбіні ләззат, Жаратқан Иенің қасиетті күні, құрметті деп атасаң; және Оны құрметтесең, өз жолдарыңмен жүрмей, өз рақатыңды іздемей, өз сөздеріңді сөйлемей: онда Жаратқан Иеде рақат табасың; Мен сені жердің биік орындарына мінгіземін, әрі атаң Жақыптың мұрасымен асыраймын; өйткені мұны Жаратқан Иенің аузы айтты”. Ишая 58:13, 14.» Prophets and Kings, 678.

Адвентизмнің төртінші ұрпағының басталуы, үшінші ұрпақтың басталуы сияқты, бір кітаптың жариялануымен белгіленеді. Үшінші ұрпақ W. W. Prescott-тың The Doctrine of Christ кітабының жариялануымен басталды, ал сол ұрпақ Questions on Doctrine кітабының жариялануымен аяқталды. The Doctrine of Christ әдейі Миллерлік пайғамбарлық хабардан айырылған Ізгі хабарды ұсынды. Questions on Doctrine Мәсіх жүзеге асыратын қасиеттелу ісін теріске шығаратын Ізгі хабарды ұсынды. The Doctrine of Christ пайғамбарлық тарихтың (chazon) аянының нұрын алып тастады, ал Questions on Doctrine Мәсіхтің «көрінуінің» (Mareh) аянының нұрын алып тастады.

Осы екі кітаптың арасында «Таммұз үшін жылаған әйелдермен» бейнеленген жалған кейінгі жаңбыр туралы хабар қалыптастырылды. Дәл сол тарихта «1931 жылғы өтірік» насихатталды. Сол үшінші ұрпақ (жиреніш) Пергамдағы үшінші қауымның ымыраласуымен де бейнеленеді. Үшінші қауымдағы ымыраның нышаны теологияға ережелер мен медицинаға ережелер белгілеген дүниелік мекемелерден аккредитация іздеу ісін айқындайды. Ақиқатпен ымыраға келу дәл үшінші ұрпақта жүзеге асты; оған бүлінген қолжазбалардан аударылған Киелі кітаптарды енгізу және оларды қолдануға ерекше мән беру де кірді.

1957 жылы жарық көрген *Questions on Doctrine* кітабы Ізгі хабардың негізгі ақиқатына жасалған берілуді білдірді. Ол ақиқат мынау: Иса бізді күнәдан «құтқару» үшін өлді, бірақ Ол бізді күнәнің «ішінде» құтқару үшін өлген жоқ. Адам Құдай Сөзіне мойынсұна алмайды

деген католиктік және жолдан тайған протестанттық ілім — Шайтанның ежелгі уәжі. Адам Құдай Сөзіне мойынсұна алады және мойынсұнуға тиіс, тіпті Шайтан «сендер, сөзсіз, өлмейсіңдер» деп мәлімдесе де. Адамдар күнәні жеңе алмайды, сондықтан Иса Өзі екінші рет келген кезде оларды сиқырлы түрде мойынсұнғыш роботтарға айналдырмайынша, адамдар Құдай заңына мойынсұна алмайды деген құлаған, жолдан тайған протестанттық көзқарас *Questions on Doctrine* кітабының ілімдеріне енгізілді.

1957 жылы Лаодикеялық адвентизмнің төртінші ұрпағы басталды, әрі оның шынықтырылмаған қабырғасы (заңы) орнатылды; осылайша бұл жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытының соңында жиырма бес ақсақалдың күнге тағзым етуіне мүмкіндік беретін қисынды негізді қамтамасыз етті. Құдай заңының сақталуы мүмкін емес деген сенім болып табылатын сол шынықтырылмаған қабырға Шіркеу мен Мемлекеттің бөлінуінің «қабырғасы» жуықтап келе жатқан жексенбілік заң кезінде алынып тасталғанда сыпырылып кетеді. Жексенбілік заң — нөсерлеткен жауындар, немесе Ишая пайғамбар айтқандай, ол — тасқын апат; әрі сол тасқын Америка Құрама Штаттарында жуықтап келе жатқан жексенбілік заңнан басталады.

Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заң кезінде дұшпан (папа) «топан судай» («тасып келген пәле» ретінде) кіреді, және дәл сол кезде оған қарсы «ту» көтеріледі. Дәл сол кезде «күнделіктігі» жасалған жалған қолданылуға негізделіп Лаодикеялық адвентизм тұрғызған «сыланбаған қабырға» сыпырылып жойылады.

Істеріне қарай Ол әркімге тиісті жазасын қайтарады: қарсыластарына — қаһарын, жауларына — қарымтасын; аралдарға да қарымтасын қайтарады. Сонда олар батыстан Жаратқан Иенің есімінен, ал күншығыстан Оның ұлылығынан қорқатын болады. Жау тасқын судай лап қойғанда, Жаратқан Иенің Рухы оған қарсы ту көтереді. Сонда Құтқарушы Сионға келеді, Жақыптың ішінде күнәдан теріс айналғандарға келеді, — дейді Жаратқан Ие. «Ал Маған келсек, олармен жасайтын келісімім осы, — дейді Жаратқан Ие: — Сенің үстіңдегі Менің Рухым және аузыңа салған Менің сөздерім аузыңнан да, ұрпағыңның аузынан да, ұрпағыңның ұрпағының аузынан да кетпейді, — дейді Жаратқан Ие, — қазірден бастап мәңгілікке». Орныңнан тұр, жарқыра; өйткені нұрың келді, әрі Жаратқан Иенің ұлылығы сенің үстіңнен туды. Міне, жерді түнек, ал халықтарды қалың қараңғылық жабады; бірақ Жаратқан Ие сенің үстіңнен туып, Оның ұлылығы сенің үстіңнен көрінеді. Сонда өзге ұлттар сенің нұрыңа, патшалар сенің шапағыңның жарығына келеді. Ишая 59:18–60:3.

Бөтен халықтар Құдайдың даңқы Оның халқының үстінде болған кезде нұрға келеді, ал бұл жау тасқын судай лап қойған кезде жүзеге асады. Сол жау басып кіргенде, Құдай оған қарсы ту (жалау) көтереді. Бөтен халықтар үн қататын сол халықтың үстіндегі Жаратқан Иенің даңқы — Оның мінезі, ал Оның мінезі күнә жасамайды. Ерлер мен әйелдер күнәні жеңе алмайды деп үйрететін хабар — жалған «тыныштық пен қауіпсіздік» хабары. Сол хабар — 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген шынайы соңғы жаңбыр хабарының уақыты кезінде жарияланатын жалған соңғы жаңбыр хабары. Сол жалған хабар — Құдайдың заңы туралы, яғни «қабырға» туралы жалған хабар. Сол жалған ілім Лаодикеялық Адвентизмнің төртінші

әрі соңғы ұрпағының келуін белгілеген Questions on Doctrine кітабында бейнеленген.

2001 жылдың 11 қыркүйегінде Лаодикеялық адвентизмнің төрт бүлігі соңғы ұрпақты әкелерінің күнәларымен сынау үшін келді. Сол күні Құдай Өз халқын Еремияның ежелгі жолдарына қайтуға бағыттады, осылайша олар Миллердің жауһарлары ретінде бейнеленген негіз қалаушы хабарды түсініп, қабылдай алсын деді. Егер олар солай етсе, Еремия «тыныштық» деп атаған соңғы жаңбырды табар еді. Ежелгі жолдарға қайтуға шақыру 1863 жылғы бүлікті туғызған сынақтың қайталануы болды.

2001 жылғы 11 қыркүйекте — Ишаяның «шығыс күні мен қатты желі» күні — «жүзімдік туралы ән» Аян кітабының он төртінші тарауының үшінші аятында, сондай-ақ он бесінші тарауының үшінші аятында Мұсаның және Тоқтының әнін айтатындар тарапынан айтылуға тиіс еді. Сол ән — Лаодикияға арналған хабар; ол бұрынғы таңдалған халықтың сол кезде шетке ысырыла бастағанын айқындайды, өйткені Құдай сол уақытта Өз жүзімдігін жүзімдіктің көзделген жемістерін беретін ерлер мен әйелдерге тапсыру үдерісінде еді. Сол жүзімдік туралы хабар — Лаодикияға арналған хабар, ал бұл 1888 жылғы бүлік кезінде Джонс пен Ваггонер ұсынған хабар еді.

2001 жылғы 11 қыркүйекте кейінгі жаңбыр басталды, әрі Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы тартыста екі тақтайдың хабарын ұсынған бір топ айқындалады; өйткені олар Еремияның ежелгі жолдарына қайта оралып, Ишая «қатар үстіне қатар» болатын әдістемесі барларға келетінін көрсететін «тыныштық пен сергектікті» қабылдап жатқан еді. Олар қатысқан тартыс «Таммұз үшін жылаған әйелдер» арқылы бейнеленген жалған кейінгі жаңбыр хабарына қарсы болды; бұл хабар ұйқыдағы Лаодикея халқына бейбітшілік пен қауіпсіздік туралы хабарды дәріптейтін.

«Бейбітшілік пен қауіпсіздік» туралы хабар ерлер мен әйелдердің күнә жасамауы мүмкін емес деп мәлімдейді, сондықтан Құдай оларды тек өз күнәларының «ішінде» ғана ақтай алады әрі ақтайды дейді. Мазакшыл адамдар өздерінің «бейбітшілік пен қауіпсіздік» туралы хабары Джонс пен Ваггонер ұсынған сенім арқылы ақталу жөніндегі шынайы хабар деп мәлімдейді, бірақ ол Құдай кімді ақтаса, соны да киелі ететінін білдіретін ақиқатты тыс қалдырады; өйткені Құдай адамдарды олардың күнәларының ішінде құтқару үшін емес, күнәларынан құтқару үшін өлді.

2001 жылғы 11 қыркүйек шіркеуде де, елде де болып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, жылап-сықтайтындар арқылы бейнеленген бір топ Құдайдың мөрін алумен, ал үшінші періштенің соңғы ісі жүзеге асырылып жатқан ғибадатханадан теріс бұрылып, күнге табынып жатқан екінші бір топпен аяқталатын жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңінің басталуын белгіледі. Миллериттердің тарихы үшінші періште қозғалысының тарихын бейнелейді, әрі солай ете отырып, шарықтау шегі кейінгі жаңбыр туралы хабарға және одан жеуді таңдағандардың бойында туғызатын тәжірибеге қатысты болады.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Алдын ала қалыптасқан пікірлерден бас тартуға және осы ақиқатты қабылдауға құлықсыздық Миннеаполисте Уаггонер мен Джонс бауырластар арқылы келген Жаратқан Иенің хабарына қарсы көрсетілген қарсылықтың едәуір бөлігінің негізінде жатты. Сол қарсылықты қоздыру арқылы Шайтан Құдайдың халқымызға беруді қатты қалаған Киелі Рухтың айрықша құдіретін олардан көп дәрежеде алыстатып тастауға қол жеткізді. Жау олардың Елуінші күн мейрамынан кейін елшілер жариялағандай, ақиқатты дүниеге жеткізуде өздерінікі болуы мүмкін болған пәрменділікке ие болуына кедергі жасады. Бүкіл жерді өз даңқымен нұrlандыруға тиісті жарыққа қарсылық көрсетілді, әрі өз бауырластарымыздың іс-әрекеті арқылы ол жарық дүниеден едәуір дәрежеде аулақ ұсталып келді». Selected Messages, 1-кітап, 235.